

Вълкът и свраката

Един ден вълкът спрял свраката и ѝ рекъл:

– Сврако, хайде да бягаме! Не може да се живее вече в тази гора!

Свраката попитала:

– Е, та що не ѝ харесваши на гората? Я погледни каква е хубава! Пълна е с храна!

– А бе гората е хубава, ама нали виждаш, че всичко е ревнало против мене! Където и да стане пакост, все аз съм виновен. А от хората и от кучетата мири си нямам!

Свраката попитала пак:

– А къде ще идеш?

Вълкът рекъл:

– Ще ида в друга гора, дето никой не ме познава и където хората са добри и псетата са кротки.

Ами като отидеш на друго място, куме, ще си оставиш ли тук зъбите и навика?

Вълкът рекъл:

– Брей, ти си била много глупава! Къде се е чуло и видяло навик и зъби да се оставят!

Свраката тогава рекла:

– Като е така, дето и да идеш, няма да си добре! Навикът е лош и зъбите ти са остри, та затова и всички викат против теб!

Народна приказка

1. Вълкът иска да избяга, защото:
 - a) не може да си намери храна
 - б) гората не му харесва
 - в) кучетата и хората го преследват
2. Той иска да отиде:
 - а) непозната гора
 - б) по-красива гора
 - в) гора, в която да се отнасят добре с него
3. Синоними да думата **нрав** са:
 - а) характер, склонност, природа
 - б) рана, нараняване, ранимост
 - в) справедливост, равенство, истина
4. Антоним на думата **лош** е:
 - а) добър
 - б) досетлив
 - в) злонамерен
5. Колко са простите изречения в „Ще ида в друга гора, дето никой не ме познава и където хората са добри и псетата са кротки“?
 - а) две
 - б) три
 - в) четири
6. Препишете от текста въпросително изречение, в което има обръщение.
7. Защо свраката мисли, че вълкът никъде няма да се чувства добре?
8. Определете коя от пословиците е подходяща за тази приказка:
 - Вълкът козината си мени, но нрава – не.
 - Ум и разум с пари не купуват.